ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 520 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.*—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΥΒΡΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ εὑρέθη δημοσιογράφος, ἐπανερχόμενος ἐκ τῶν ἀντιπόδων, νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήριά του πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν διότι ἡμάρτησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, πατάξασα διὰ τῆς ψήφου της τοὺς ἐξελθόντας ἐκ τῶν ὑψηλῶν δωμάτων των, ὅπου μονάζουσι μακρὰν παντὸς κοινωνικοῦ πόνου, τοπικῶν περιπετειῶν, ἐθνικῆς ἀνάγκης, τοὺς διατελοῦντας ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, οὔτε θέλοντας νὰ ἀκούσωσι ποτὲ περὶ αὐτῶν, τοὺς συστρεφομένους αἰωνίως εἰς τὰ χρηματιστικά των, εἰς τὰς κυβείας των, εἰς τὴν νοθείαν, εἰς τὰ λαχεῖα, εἰς τὸ ἐφευρίσκειν λεπτοὺς τρόπους τοῦ λῃστεύειν τοὺς ἁπλοϊκοὺς, τοὺς ἔχοντας δύο ἰθαγενείας ἐν τοῖς θυλακίοις των, δύο διαβατήρια διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ὅπερ ἤθελε τοῖς συμβῇ ὑπὸ τῶν ἀγροίκων, ὑπὸ τῶν ἄνευ ἀνατροφῆς Ἑλλήνων, τοὺς ἐκ τῆς ἀνθελληνικῆς αὐτῶν ἀτμοσφαίρας, ὅπου πᾶν ἑλληνικὸν πάσχει ἀσφυξίαν, ὀνειροπολήσαντας νὰ ἐπικαθήσωσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τοῦ χρήματος, διὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, τοὺς ἀποπειραθέντας διὰ τοῦ χρυσοῦ των νὰ μεταβάλωσι τοῦτον εἰς ἀγέλην βελαζόντων κτηνῶν καὶ παραγκωνίσωσιν, ἐξευτελίσωσι, ποδοπατήσωσι τοὺς θυσιάσαντας ὑπὲρ τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας αἷμα, χρῆμα, ἀναπαύσεις, ὅτε οὗτοι, ἀλλοδαποὶ ὄντες, διέτρεχον τὰ χρηματιστήρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Βλαχίας, τῆς Μασσαλίας, καταρτίζοντες τὰς συμμορίας των· τοὺς ὀνειροπολήσαντας συνδυασμὸν νομοθετημάτων καὶ μετοχῶν, διαταγμάτων καὶ λαχείων, κυβείας χρηματιστηρίου καὶ δημαρχίας· δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἁμαρτίας των, διότι ἐξεσφενδόνισε τὸν ὑποψήφιον δημοτικὸν σύμβουλον Παναγῆ Κυριακὸν εἰς τὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἀριθμὸν τῶν ἐπιλαχόντων, συλλυπεῖται ἡ παρθένος Ἑστιὰς τῆς δημοσιογραφίας τὴν πόλιν Ἀθηνῶν καὶ ἐπιχειρεῖ ταξείδιον ἐκ τῶν ἀντιπόδων ὅπου συναντᾷ καθ' ὁδὸν καὶ γάλλον συμπολίτην της!

Καθὼς εἰς κεφαλὴν φιλάργυρου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χωρήσῃ ποτὲ ἡ ἰδέα ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι μὴ ἀγαπῶντες τὸ χρῆμα, καὶ τὸ τοιοῦτον φαίνεται αὐτοῖς γρῖφος, αἴνιγμα, οὕτω καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ θηλυκοῦ τῶν Ἀθηνῶν Ἱερεμία δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ἡ ἰδέα ὅτι τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν προτιμᾷ νὰ θάπτῃ ἀφ' ἑνὸς διὰ συνεισφορᾶς τὴν σύζυγον τοῦ Ἀνδρούτσου, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ρίπτῃ κατὰ πρόσωπον τὸ χρῆμα, ὅπερ ἀφθόνως προσφέρουσιν αὐτῷ, πρὸς ἐξαγορὰν τῆς συνειδήσεώς του.

Θαμβοῦται πρὸ τοῦ φαινομένου τούτου καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ἡ θέσις της εἶνε πολὺ δύσκολος ἀπέναντι μερίδος τινὸς τῆς πρωτευούσης ἥτις, ἀπορρίψασα τὰ προσφερόμενα δῶρα πρὸς ἐξαγοράν της ὑπὸ τῆς μεγάλης, πατριωτικῆς τάξεως, διέπραξεν εἶτα τὸ μέγα ἔγκλημα νὰ διέλθῃ ἐφ' ἁμάξης τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ζητωκραυγάζουσα, καὶ νὰ μὴ ἀντιπυροβολήσῃ εἰς τοὺς ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ κ. Μελᾶ ριφθέντας κατ' αὐτῆς πυροβολισμοὺς, οἵτινες ὀλίγου δεῖν ἐφόνευον τὴν σύζυγον τοῦ ἐν Ἀθήναις πρέσβεως τῆς Ἱσπανίας. Τί νὰ εἴπῃ τις πρὸς ἀνθρώπους οἵτινες ἰδίᾳ χειρὶ ὑπέγραψαν τὴν καταδίκην των, ἀπορρίψαντες μετ' ἀπαθείας τὸν *λουκουμᾶ*, ὅστις ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τους! Εἶνε τόσον δύσκολον νὰ ἀποφανθῇ τις, ἀνερχόμενος ὑψηλότερον τοῦ ταπεινοῦ ἐδάφους, καὶ τόσον ἀδύνατον νὰ δεσπόσῃ τῆς συνειδήσεώς του! Ἐννοοῦμεν τὸ δύσκολον τῆς θέσεώς σας, διοτι δὲν εὑρέθητε εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων· δὲν σᾶς συλλυπούμεθα ὅμως διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἀπεναντίας σᾶς συγχαίρομεν, διότι κατωρθώσατε μὲ ὅλον τὸ μακρυνὸν *ταξείδι σας* νὰ φθάσητε ἐγκαίρως καὶ νὰ προσπελάσητε εἰς τὴν πηγὴν ὅπου ρέει τὸ μέλι καὶ γάλα διὰ νὰ ἀρυσθῆτε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ καθολικὴ ψηφοφορία βυθίζει εἰς τὸ χάος τὸ νήπιον ἑλληνικὸν κοινόν.

Τὸ νήπιον! Νὰ μὴ τρώγῃ ζαχαράτα καὶ γλυκύσματα ποῦ τῷ προσφέρουσι καὶ νὰ μὴ δέχεται τόσα χρυσὰ *φιλιά!*

Νὰ εἶχες τὰ νειάτα του, γραῖα, Αἴ!....

***

Ἀπελπίζεταί τις ἀληθῶς βλέπων τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν ὑβριζόμενον ὑπὸ τοῦ τύπου διὰ πρᾶξιν, ἥτις ἐξόχως τιμᾷ αὐτό. Διότι ἐρράπισε κατὰ πρόσωπον τοὺς ἀποπειραθέντας νὰ ἐξευτελίσωσιν αὐτὸ, διότι ἀπέδειξε διὰ τῆς ψήφου του ὅτι ἔχει ἐν ἑαυτῷ πλήρη συναίσθησιν τοῦ ἐγωϊσμοῦ του, διότι δὲν ἐσύρθη δίκην κτήνους ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ χρυσοῦ, διότι τέλος δὲν κατεδέχθη νὰ γίνῃ ἡ συνείδησίς του ἀντικείμενον δημοπρασίας, δι' αὐτὰ ὅλα κατακρίνεται ὑπὸ τῶν πονούντων τὸν τόπον ὅτι ἐκυλίσθη εἰς τὸν βόρβορον, ὅτι ἀπώλεσε πᾶσαν συναίσθησιν, πᾶσαν ἀξιοπρέπειαν.

Καταφεύγουσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ σχετίζοντες ταῦτα μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημάρχου βοῶσι περὶ συντελεσθέντων ὀργίων, περὶ ἁρπαγῆς τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ποία ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῆς ἐκλογῆς τῶν συμβούλων καὶ τῆς ἰδέας, ἥτις ὤθησε τὸν

λαὶν εἰς τὸ νὰ ἀναθείξῃ δήμαρχον τὸν κ. Σοῦτσον διὰ τοιαύτης πλειονοψηφίας; Ἂν παραδεχθῇ τις πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐν ταῖς κάλπαις τῶν συμβούλων ἐγένοντο παρατράγωδα, τί σχέσις μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ λαϊκοῦ ρεύματος, ὅπερ παρέσυρεν εἰς τὸν βόρβορον τοὺς ἐκεῖθεν ἐξελθόντας ὅπως ἀποδείξῃ αὐτοῖς τὸ ἐνυπάρχον ἐν αὐτῷ γενναῖον φρόνημα, δι' ὃ τοσοῦτον ἀναιδῶς ὑβρίζεται σήμερον ὑπ' ἐκείνων; οἵτινες, ἂν εἶχον σπόρον συναισθήσεως, ἔπρεπε νὰ τὸν θαυμάζωσιν, ἢ τοὐλάχιστον νὰ σιωπῶσιν;

Ἔπρεπε νὰ ἀναδείξῃ τὸν Μ. Μελᾶ δήμαρχον κατὰ τὰ φύλλα ταῦτα ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ φανῇ ὅτι συναισθάνεται τὴν ἀξίαν του, ἔπρεπε νὰ στιγματισθῇ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ εἰς τὸ μέτωπον δι' ἑνὸς *πέντε κ' ἑξῆντα* διὰ νὰ προκαλέσῃ τοὺς ἐπαίνους τῶν δημοσιογράφων τούτων!

Ἐντροπή, ἐντροπή, ἐντροπή!

Λυκαθηνινός.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης τηλεγραφικῶς προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Εὐρυτανείας κ. **Δημήτριος Βουλπιώτης** νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπὸ τὸ ὁποῖον χωρίζεται μετὰ καρποφόρον, σχετικῶς πρὸς τὰ ἡμέτερα στάσιμα καὶ ἐμβλωματικά, ἐργασίαν ὁ κ. Λομβάρδος, διατηρῶν μόνον τὸ μέγα χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὑποκαθιστάμενος εἰς τὴν ὑπαρχηγίαν τοῦ κόμματος. Νομίζομεν ὅτι διὰ πλοίου τῆς κυβερνήσεως ἔρχεται ὁ κ. Βουλπιώτης, δευτέραν ταύτην φορὰν προσκαλούμενος ὑπουργός, πάλιν ὑπὸ πρωθυπουργοῦ Μεσολογγίτου. Ὁ νέος ἐπίδοξος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἶνε ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν πολιτικὴν ἠθικὴν ἐκ τῶν εὐγενεστέρων χαρακτήρων, ὡς ῥήτωρ κατέχει πρώτην θέσιν ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ, ἀναμένομεν δὲ νὰ τὸν δοκιμάσωμεν καὶ ὡς ὑπουργόν, καὶ νὰ ἀρυσθῶμεν τὰς ἀγαθωτέρας ἐντυπώσεις.

Εἰς δὲ τὸν ἄλλον ὑποψήφιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀριστομένην Βαλέτταν, καθὸ νησιώτην, ἐγένετο ἁπλῶς μία πρωθυπουργικὴ κατ' οἶκον ἐπίσκεψις ὡς εἰδός τι πλατωνικοῦ λανθάνοντος χαρτοφυλακίου. Αὐτὰ διὰ τοὺς ἐκ τῶν πολιτευομένων ὀπαδοὺς τοῦ Σπένσερ καὶ τοῦ Δαρβίνου!

Ἔχομεν γράψει τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐπληροφορήθημεν θετικώτατα ὅτι ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀποκαθίσταται ὁ κ. Βουλπιώτης, ὑπουργὸς δὲ τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Τομπάζης· ἀμφότεροι ἐτηλεγραφήθησαν νὰ ἔλθουν κατεσπευσμένως.

Τοὐλάχιστον εἰς τὸν κ. Βαλέτταν τὸ ὑπούργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, χωριζόμενον ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς ἀναμιχθέντα ἄλλοτε ἐπιτυχῶς εἰς τὰ Ἐπισκοπικά; Ἔ; Ἔ;

Ὑπαστυνόμος διορίζεται ὁ περίφημος Γιάννης Ἀποστόλης.

Ἔχομεν ἐπὶ τέλους καὶ περὶ ἑνὸς προξενείου ἀγαθὰς παναρμονίους πληροφορίας, καὶ δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἑαυτοὺς ὅτι περὶ προξενικῶν γράφοντες εἴμεθα εἰς θέσιν καὶ **μέαν φορὰν** νὰ μὴ μουρμουρίζωμεν ὡς γραῖδια, ὅπως ἔχουν καταστήσει τοὺς ἀνεξαρτήτους δημοσιογράφους αἱ ἀναίσθητοι κυβερνήσεις. Εἶνε τὸ προξενεῖον τῆς Φιλιππουπόλεως. Γενικὸς Πρόξενος, Ὑποπρόξενος, καὶ Διερμηνεὺς, ὁ κ. Δρακόπουλος, ὁ κ. Νικολάου, καὶ ὁ κ. Ἐνυάλης ἀποτελοῦσιν ἓν σύνολον ἁρμονικόν, ὅπερ συγκρατεῖ τὴν ἐκεῖ προξενικὴν ἀρχήν μας ἀξιοπρεπεστάτην καὶ δυνατήν. Ὁ κ. Κ. Δρακόπουλος, γλωσσομαθέστατος, ἀξιοπρεπὴς, υἱὸς ἀγωνιστοῦ, ἔχων πλουσιωτάτην προξενικὴν πεῖραν, τιμώμενος ὑφ' ὅλων τῶν συναδέλφων του, προΐσταται τοῦ προξενείου, ὡς ἐμπρέπει εἰς σοβαρὸν πρωϊστάμενον, καὶ ἐκτελεῖ εὐόρκως τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῷ ὑψηλὴν ἀποστολήν. Περὶ τοῦ κ. Ὑποπροξένου ἔχομεν τὰς ἀρίστας πληροφορίας, εἶνε ἐκ τῶν σπανίων νέων, οἵτινες χωρὶς πάταγον ἔχουν ἀξίαν, ἧς τὸ τέταρτον στεροῦνται οἱ περφημισμένοι μεγάλοι· εἶνε ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ κ. Γενικοῦ προξένου· τὸν ὑποβοηθεῖ καὶ τὸν ἀναπληροῖ. Ἡ εὐτυχία τοῦ προξενείου συμπληροῦται ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ Διερμηνέως Λάμπρου Ἐνυάλη, ὅστις ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἐκμαθὼν τὴν βουλγαρικὴν στοιχειωδῶς, κατήρτισεν ἑαυτὸν εἰς τέλειον διερμηνέα· ἄλλα δ' αὐτοῦ προσόντα, ἡ φιλολογικὴ μόρφωσις, ὁ εὐγενὴς αὐτοῦ χαρακτὴρ καὶ ἡ ἀνεγνωρισμένη νοημοσύνη ἔπλασαν δι' αὐτὸν θέσιν διακεκριμένην ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἐκεῖσε ἀρχῶν σχέσεσιν αὐτοῦ. Αὐτὸς εἶνε τὸ μεσολαβοῦν ὄργανον μεταξὺ τῆς Τοπαρχίας καὶ τοῦ Προξενείου, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέσως συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς θέρμης τῆς διακρινούσης τὸν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ζωηρὸν Ἀθηναῖον Ἐνυάλην. Τὰς γραμμὰς αὐτὰς ἃς μᾶς πιστεύσῃ ἡ κυβέρνησις ὅτι ἐχαράξαμεν μετ' ἀληθοῦς συγκινήσεως, ἢν μόνον μετριάζει ἡ λύπη ὅτι δὲν δυνάμεθα τὰ αὐτὰ νὰ γράψωμεν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων προξενείων μας.

Καὶ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** προπέμπει μὲ θερμὰς ὡς τὰς ἰουλιανὰς ἀκτῖνάς μας εὐχὰς τὴν κυρίαν Βιργινίαν Ἀμπελᾶ ἀπερχομένην ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τόσων ἐτῶν διατριβήν της ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἀπὸ τρυφερᾶς κόρης τῆς Σύρου μέχρι μορφωθείσης γυναικὸς, εἰς Βέλγιον μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συζύγου της, ὀργανωτοῦ τῶν ταχυδρομείων Βέλγου κ. Πιεράρ, ὅστις ἐξελέξατο ἐν τῇ σχεδὸν ἀθηναΐᾳ κόρῃ τὸ ἑλληνικὸν κάλλος μετὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς. Θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως καὶ ἐκ τῆς ξένης τὰς Ἀθήνας μας, ὅπως αἱ Ἀθῆναι καὶ φεύγοντα λατρεύουσιν ὅλα τὰ καλὰ παιδιά των.

— Ὀλίγου δεῖν ἐλησμονοῦμεν νὰ ἀναγράψωμεν τὴν ἐναίσιμον διατριβὴν τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν τρυφεροῦ φίλου μας Παναγιώτη Παπαδάκη, τῆς γνωστῆς συρίκνης οἰκογενείας, ἀφοῦ ἐκάμαμεν τὸ φρικτὸν λάθος νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις. Ἡ διατριβὴ τοῦ ἀγαπητοῦ διὰ τὸ εὐπροσήγορον καὶ φιλομμειδὲς διπλωματιδέως εἶνε τῆς δικαιοδοσίας του, ἤτοι *Περὶ θαλασσίου ἀποκλεισμοῦ*, ἣν διεξάγει εὐκρινέστατα καὶ ἐν συντομίᾳ λόγου, ἐκθέτων ὅλον τὸν πολύπλοκον ὀργανισμὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ, καταλήγων δὲ ὡς γνήσιος Σριανὸς φροντίζων περὶ τῆς ἐμπορίας τῆς νήσου του, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ μὴ κηρύσσωνται ἀποκεκλεισμένοι λιμένες ἐμποροικοὶ καὶ μέρη ἀνοχύρωτα.

— Πλὴν τῶν ὑπαστυνόμων νομίζομεν ὅτι καὶ τινες ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρόκειται νὰ παραιτηθῶσιν, ἀκολουθοῦντες τὸν μετὰ μήνιος ἀποχωροῦντα Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτὴν Ἀττικῆς.

— Ὁ ὀρχισυντάκτης τῆς πατριαρχικῆς ἐφημερίδος κ.

Μανουὴλ Ι. Γεδεὼν, ὁ γνωστὸς καὶ ἐν Ἀθήναις εὐρυέστατος μεσαιωνοδίφης, ἀγγέλλει νέαν σπουδαιοτάτην διὰ τὰ μεσαιωνικὰ καὶ νεώτερα ἑλληνικὰ γράμματα συγγραφὴν *Χρονικὰ τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας*, ἤτοι: Συλλογὴν εἰδήσεων περὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Κοινότητες καὶ διδάσκαλοι, γράμματα καὶ ἐπιστῆμαι, μεσαιωνικὸς ἑλληνισμὸς καὶ τουρκοκρατούμενος θὰ ἐξιστορηθῶσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Γεδεὼν μετὰ σαφηνείας καὶ γλαφυρότητος, περιχέοντι φῶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐκείνην τοῦ Δούλου Γένους, ἥτις θαρραλέα ἐβάσταση τόσους αἰῶνας ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ἀκινάκην τὸν πυρσὸν τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐν τῇ ἐκεῖσε Σχολῇ τῆς Παναγίας διδάσκαλος Γεώργιος Τσιάκας, ἐκ τῶν ἀρίστων μαθητῶν τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου Μαρούλη, εὐρυέστατος Μακεδὼν νεανίας, κατηρτισμένος εἰς τὴν γλῶσσαν ὅσον ὀλίγοι ἴσως καθηγηταί μας, προτιθέμενος νὰ δώσῃ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου καὶ νὰ ἐγγραφῇ ὡς φοιτητὴς Πανεπιστημίου.

— Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῷ Δήμῳ Λετρινίων καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων ἦν καὶ ὁ ἐκ τῶν διαπρεπῶν ἐμπορευομένων νέων τοῦ Πύργου κ. Ἰωάννης Κόκκαλης, κεκτημένος ὅλα τὰ προσόντα τῆς εὐφυΐας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀφατριάστου ἰδίως φιλοπατρίας, δι' ὧν ἐπαξίως καὶ μετὰ θάρρους δύναταί τις νὰ ὀνομασθῇ Σύμβουλος τοῦ Δήμου του. Δυστυχῶς, κατὰ τὸ εἰωθός, ἐπειδὴ ἐκέκτητο ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα, ἀπέτυχεν, ἂν καὶ ἐν τῇ πόλει ἔλαβε πλείστους τοῦ ἐπιτυχόντος Δημάρχου ψήφους· ἀλλ' ἀμελήσας τὰ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τοῖς ἐξοχικοῖς τμήμασιν ἀπέτυχεν. Τῷ συγχαίρομεν διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν αὐτῷ ἐμπιστοσύνην τῶν συνδημοτῶν του, ἂν καὶ εἰς οὐδετέραν τῶν μερίδων ἀνῆκε, καὶ τὸν ἐνθαρρύνομεν πρὸς νέους ἀγῶνας, οἵτινες εἶνε ὀχληρὸν, ἀλλ' ἱερὸν, καθῆκον παντὸς φιλοπάτριδος πολίτου.

— Ἀποψὲ λοιπὸν ἡ ἀναβληθεῖσα ἔκτακτος πανηγυρικὴ παράστασις πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων **Δ. Σ. Σούτσου,** ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀπόλλωνι, ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀλεξιάδου, μὲ ποικιλώτατον πρόγραμμα, κωμῳδίας, βεγγαλικὰ, διωδίας, Πατριάρχας, χήρας, ἀνεψιὰς καὶ θείους, διαβόλους καὶ καμελίας. Μᾶς ἀρέσει πολὺ τὸ θεατρικὸν αὐτὸ στεφάνωμα τοῦ ἀθηναϊκοῦ θριάμβου καὶ μᾶς ἀρέσει πλειότερον ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ὑπὲρ τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξῆλθε νικηφόρος τῆς κάλπης τοῦ λαοῦ.

— Τέρατα καὶ σημεῖα αὔριον εἰς τὸ Νέον Φάληρον, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρχαγγέλου, καθὰ πετῶντος, Ἐρρίκου Βωδὲ, ἀεροπόρου, στολάρχου 30 ἀεροστάτων, πολεμικῶν αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀλλὰ ἑλληνικωτάτων τῆς ἡμέρας, διότι θὰ κανονοβολοῦν εἰς τὸν ἀέρα, καββαλικεύοντος ἐπὶ τοῦ τηλεβόλου τοῦ Βωδὲ, καὶ ἡμῶν ἑπομένως γασκόντων ἀπὸ κάτω· τῶν δὲ μυιῶν εὑρισκουσῶν λαμπρὰν εὐκαιρίαν πάνε κι' ἔλα, Μουσικὴ, φωταψία.

— Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς Τρίτης μεγάλη παράστασις ἑλληνικὴ πρωτότυπος, ἀνταξία ὅλων μας, μοναδικὴ, ἀνοιγτόκαρδος, προσδευτικὴ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξιάδου. Ὅλα αὐτὰ, διότι παριστάνεται πρωτότυπον ἑλληνικὸν ἔργον, Τὸ Μῆλον τῆς Ἔριδος ὑπὸ Ζάνου, καὶ διότι ἀπεκάμαμεν, ἐκακαρώσαμεν, ἀπεναρκώθημεν ἀπὸ τὰ ξένα, ξένα, ξένα, καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια, ἴδια, ἴδια. Ζήτω τὸ Μῆλον τῆς Ἔριδος καὶ ἂς χυθῇ ὀλίγη ζωὴ εἰς τὸ ὀρφανὸν Ἑλληνικὸν Θέατρον!

ΕΚΦΡΑΣΙΣ

Ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀρχινοσοκόμον τῶν εὐλογιώντων κ. Ἀθανάσιον Παπαγιαννόπουλον διὰ τὴν ἄκραν περιποίησιν ἣν μοὶ ἐπεδαψίλευσεν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν εὐλογιώντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας μου καθ' ὃ ἡ ζωή μου διέτρεχε κίνδυνον.

Πύργος, 4 Ἰουλίου 1883

Γεώργιος Κόης
ὡρολογοποιὸς

Ο ΒΑΦΕΙΑΔΑΚΗΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σύρα, 6 Ἰουλίου

Ἡ τετάρτη Ἰουλίου δι' ἁπάσας τὰς παλαιὰς τοῦ κράτους ἐπαρχίας χαρμόσυνος ἀνέτειλε, καθ' ὅσον οἰωνίζετο δι' αὐτὰς νέαν περίοδον, νέαν ἐποχὴν, νέους ἀγῶνας φιλοτιμίας τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ, ὧν ἀπόρροια ἔσονται ἡ πρόοδος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων, ἡ ἐξεύρεσις νέων πόρων καὶ μέσων εὐημερίας. Ἀπέναντι τῶν γενικῶν τούτων ἐλπίδων, μόνον ἡ ἐπαρχία Σύρου βλέπει τὸ μέλλον πρὸ αὐτῆς ἀπαίσιον, σκοτεινόν, διότι καὶ τοῦτο ὡς καὶ τὸ παρελθὸν ἐπαπειλεῖ πτωχεύσεις, καταστροφὴν, ἀποσύνθεσιν. Καὶ τί καλὸν δύναται ν' ἀναμένῃ τις ἀπὸ τὸν Βαφιαδάκην ὡς Δήμαρχον Ἑρμουπόλεως; Τίς δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ περίοδος τῆς Δημαρχίας τοῦ Βαφιαδάκη συνέχεται στενῶς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν παρακμὴν καὶ τὴν ἀπέλασιν τῆς ἐργασίας ἀπὸ τῆς Ἑρμουπόλεως;

«Δόσατέ μοι, ἔλεγε, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, ἀνθρώπους, ἵνα περὶ τοῦ καλοῦ τῆς Ἑρμουπόλεως φροντίσω» ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ τρεῖς δημοτικὰς περιόδους ἤδη σοὶ ἐδόθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ μέσα καὶ μόνον τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑρμουπόλεως ἐπέσπευσας, ἵνα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ βαλάντιόν σου παχύνῃς, πῶς τολμᾷς ἤδη νὰ διακηρύττῃς ὅτι ἡ ἔλλειψις ἀνθρώπων σε κωλύει τοῦ νὰ μεριμνήσῃς περὶ τῆς Ἑρμουπόλεως; Καὶ πῶς σὺ ὁ γνωστὸν ποῖα καὶ πόσα ἐτεχνάσθης ν' ἀπομακρύνῃς τὰ ξενικὰ κεφάλαια ἀπὸ τῆς Σύρου, σὺ ὁ γνωστὸν διὰ ποίων μέσων ἐπεχείρησας νὰ καταστρέψῃς πάντα ἐξέχοντα ἐμπορικὸν οἶκον ἐν Σύρῳ, τολμᾷς νὰ προσάψῃς μῶμον εἰς τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους, καὶ αὐτοὺς ὡς αἰτίους τῆς κακῆς τῆς Ἑρμουπόλεως καταστάσεως νὰ παραστήσῃς, ἀφοῦ παντὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐτοὶ κατ' ἐξοχὴν κήδονται τῆς Ἑρμουπόλεως, καθ' ὅσον ἡ ὕπαρξις αὐτῆς ἐστὶ ἡ ὕπαρξίς των, ἐνῷ σοῦ ὕπαρξις ἐστὶν ἡ καταστροφή της;

Πᾶς ὁ τὰ ἄνω ἀναγιγνώσκων θὰ μᾶς ἠρώτα, διατί, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος οὗτος χαρακτηρίζεται ὡς ὁ κακὸς τοῦ Ἰησοῦ δαίμων, ὁ λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως δὲν ὑποδεικνύει ἕτερον Δήμαρχον, θραύων οὕτως τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ ἀνθρώπου τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν δύναμιν; Δίκαιον τὸ ἐρώτημα καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶμεν. Διότι ὁ λαὸς ἐνταῦθα οὔτε γνωρίζει οὔτε ἠννόησεν ἔτι τὴν ἀξίαν τῶν δικαιωμάτων του ὡς πολίτου, συνείθισε νὰ τὰ ἐκτιμᾷ μὲ τὴν τιμὴν ἣν τῷ προσφέρουσιν ἵνα τὴν ψῆφόν του ἀγοράσωσι, συνεπῶς οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ πρωτοβουλίαν· ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ἵστανται οἱ ἄρχοντες, οἱ σκεπτόμενοι καὶ ἐνεργοῦντες ἀεἰποτε ἐξ ὑστεροβουλίας ὡς ἀείποτε πρὸς τὸ ἀτομικὸν των συμφέρον ἀποβλέποντες, ἐννοήσαντες ὅθεν ὅτι, ἢ τὰ ἐκ τῆς Δημαρχίας ὀφέλη θὰ ἦσαν ἐ-

λάσσω τῶν δαπανῶν εἰς ἃς θὰ προέβαινον ἵνα ἁρπάσωσι τὴν Δημαρχίαν ἀπὸ τὸν Βαφιαδάκην, ἢ ὅτι θὰ ἐδαπάνων ἐκ τοῦ ἰδίου βαλαντίου πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν, ἀνέκρουσαν πρύμναν ἀφέντες τὸ στάδιον ἐλεύθερον εἰς τὸν Βαφιαδάκην. Ἤδη μεταξὺ ὠνητοῦ λαοῦ καὶ ὑστεροβούλων ἀρχόντων, ἔρχεται ἡ τάξις τῶν ἀστῶν, ἡ μὴ δυναμένη ὅταν θέλῃ καὶ ὅταν δύναται μὴ θέλουσα, ἡ ὑρισταμένη τὰς συνεπείας τῆς ἀβουλίας τῶν μὲν, ἢ τῆς μοχθηρίας καὶ κακῆς πίστεως τῶν δὲ, ἧς τινος τά τε ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ κεφάλαια δὲν ἐπαρκοῦσιν, ὅπως τὸν ἐφιάλτην τῆς Ἑρμουπόλεως καταρρίψωσιν ἀπὸ τοῦ στήθους αὐτῆς. Ἰδοὺ ὅθεν διατί ὁ λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως θὰ κύψῃ ἐπὶ τετραετίαν ἔτι ὑπὸ τὴν πτέρυγν τοῦ Βαφιαδάκη, ἰδοὺ διατί ἡ Σύρος, ὁ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος Προμηθεὺς, θὰ σπαίρῃ ἐπὶ μίαν ἔτι περίοδον ὑπὸ τοὺς σιδηροῦς ὄνυχας τοῦ Χ ου γυπὸς, ἂν μὴ νέος Ἡρακλῆς εὑρεθῇ.

Ἐν τῷ Δήμῳ Ἄνω Σύρου διεξήγετο ἄλλος ἀγών, διότι ἐκεῖ λεληθότως ἀφήκαμεν νὰ ὑπεισέλθῃ ἐχθρὸς πολὺ φοβερώτερος τοῦ ἐχθροῦ, ὃν κατὰ κόρρης οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 3ης Ἰουλίου ἐρράπισαν. Ἐκεῖ ἐπάλαισεν ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ δεισιδαιμονία, κατὰ τοῦ πνεύματος τῶν νεωτέρων χρόνων, ὁ μεσαίων κατὰ τοῦ αἰῶνος τῆς προόδου, ἐξῆλθε δὲ νικητὴς τὸ Βατικανὸν ἀτυχῶς, ἐκλεγέντος Δημάρχου τοῦ *Θεοφίλου Μ. Μασούκη*, ὅστις ἐπανηγύρισε φαιδρῶς τὴν νίκην του ταύτην, φωταγωγήσας λαμπρῶς τὸ μέγαρόν του καθ' ὅλην τὴν νύκτα τὴν μετὰ τὴν ἐκλογήν.

Εἰς Μύκωνον ἐπάλαιεν εἰς χρυσοκάνθαρος κατὰ τοῦ ποτὲ δικτάτορος τῆς νήσου ἐκείνης Α. Καμπάνη, τὴν νίκην δ' ἔσχεν ὁ πρῶτος, διότι ὁ λαὸς τῆς Μυκόνου τίθησιν εἰς πλειοδοσίαν καὶ συνείδησιν καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, πάντοτε δὲ ἡ νίκη τοῦ μείζονα προσφέροντος ἐστί. Ὑπὸ τὴν λέξιν χρυσοκάνθαρος ὅμως μὴ ταραχθῆτε σεῖς οἱ ἀνιλεῶς τοὺς Ἀθηναίους χρυσοκανθάρους μαστιγώσαντες, ὁ τῆς Μυκόνου χρυσοκάνθαρος δὲν εἶναι οὔτε εἷς τῶν ἰδικῶν σας, δηλ. ἱππότης τοῦ Χαβιαροχανίου, οὔτέ τις τῶν τοῦ κ. Σ Ξένου, δηλ. μέλος τῶν περιλαλήτων ἀχυρίνων ἑταιριῶν, εἶναι ὁ καλὸς πατριώτης κ. Ἀμπανόπουλος, οὗ τὸ ὄνομα δὲν κατελέχθη οὐδὲ καταλεχθήσεται εἰς τὰς δέλτους τῆς πλουτοκρατικῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν, οὐδ' εἰς ἐκείνας τῆς τραπεζοκυκερνητικῆς ἑταιρίας· εἶναι ἁπλούστατα εἷς πλούσιος φιλόπατρις.

Ἐν προσεχεῖ ἴσως μέλλοντι πλειότερα περὶ Σύρου θὰ διαβιβάσω ὑμῖν.

Ἀττέλας

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 30 Ἰουνίου 1883.

Παντοῦ ὅπου καὶ ἂν στραφῇς, ὠθεῖσαι ὑπὸ Ἑβραίων. Πάντες ἐργάζονται, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδιά των ἀπὸ τὸ 8ον ἔτος τῆς ἡλικίας εὐκολύνουν τὰς ἐργασίας τῶν πατέρων των. Ἐκτὸς τῶν μεγαλεμπόρων· ἐμπόρων καὶ ἐμπορίσκων κατέχουν ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, οὐδεμίαν πρᾶξιν δύνασαι νὰ κάμῃς ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἰουδαίου. Ἐρημοῦνται ὅλαι αἱ γωνίαι τῆς πόλεως, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι ἑορτάζουν. Τοῦρκοι καὶ Χριστιανοὶ κάθηνται εἰς τὰς θύρας τῶν καταστημάτων των καὶ συνδιαλέγονται χωρὶς νὰ κάμνουν πράξεις. Αἱ πληρωμαὶ γίνονται τὴν *Παρασκευὴ* οὐδὲν ἀτμόπλοιον ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον, Κυριακὴ τῶν Ἑβραίων.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου περὶ ὄρθρον βαθὺν πορεύονται εἰς τὴν Συναγωγὴν, φέροντες ὑπὸ μάλης τὰ ὀγκώδη βιβλία τῆς προσευχῆς. Ἐξέρχονται καὶ διασκορπίζονται κατόπιν πρὸς τὴν προκυμαίαν, ὅλοι καθαροὶ, μόλις κινούμενοι, θαυμάζοντες τὰ πέριξ ὡς νὰ ἦσαν ξένοι περιηγηταί· περὶ τὴν δείλην ἐξέρχονται μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ εἶνε μιὰ χαρὰ νὰ τοὺς ἴδῃς ἐν πατριαρχικῇ ἁπλότητι νὰ συνδιαλέγωνται καθ' ὁδὸν ὡς νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς αὐλάς των. Θελκτικὴ ἡ ἀρχαία ἐνδυμασία τῶν Ἑβραίδων. Τῶν πλείστων Ἑβραίδων τὸ βλέμμα των εἶνε προκλητικόν· τέλος εἶνε σὰρξ λευκὴ καὶ ἀνάστημα ὡς οἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅπου—κατὰ τὸ τραγοῦδι τῶν Ὀλυμπίων—«μέσα καρδιὰ δὲν ἔχει, εἰς τὴν ρίζαν θέλει χῶμα, καιρὸς δὲν εἶνε ἀκόμα».

Καὶ οἱ Ἑβραῖοι μαστίζονται ὑπὸ τῆς πολυτελείας, καὶ ἰδίως τὰ κοράσια τῆς νέας γενεᾶς φαίνονται ὡς τὰ κοράσια τῆς Πέστης· πλεῖσται δὲ ἐξ αὐτῶν, δέκα ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπέπτυσαν τὴν θρησκείαν των γενόμεναι ὀθωμανίδες. Προέρχεται δὲ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς πλησμονῆς Ἑβραΐδων κορασίδων, αἵτινες ὑπηρετοῦσι τὰς οἰκογενείας τῶν Τούρκων καὶ χριστιανῶν ἀντὶ ἑνὸς μετζιτίου, ἤτοι ἑνὸς ταλλήρου, τὸν μῆνα. Ὁ ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς ὑπολογίζεται ἄνω τῶν 60,000 κατοίκων, βαίνει δὲ ἡ αὔξησις καλπαστικῶς, διότι ἔρχονται εἰς γάμον ἐν ἡλικίᾳ μικρᾷ καὶ τοιουτοτρόπως ἀπαθανατίζεται ἡ γενεὰ τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ νηπιακὴ περίοδος εἶνε καχεκτικωτάτη, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ἵσταται τὸ βρέφος ὡς κοῦκλα, τὸ δὲ *ἐπιδέρμικὸν κληρονομικὸν νόσημα* ἐπιβασιλεύει ἐπὶ τῶν διστήνων τούτων πλασμάτων, ἅτινα τίκτονται ἐκ τῆς αἱμομίκτου ἀνθρωπίνης βιομηχίας. Ἀφαιρέσατε τὴν ἐργασίαν ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, δώσατε τροφὴν ἣν μασσῶσι καὶ αἱ ἄλλαι φυλαί, καὶ θὰ ἔχετε τὴν ἐμφάνισιν πανώλους. Ἀναμεταξὺ των εἰσὶ ἀβρόφρονες, οἰκονόμοι καὶ ἠθικοί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κύκλον των. Οἱ μεγαλέμποροι εἰσὶ μετριοπαθεῖς καὶ ἄνθρωποι παλμὸν ἔχοντες μόνον τὴν τσέπην των, ὁμιλοῦσι δὲ μὲ τὸν ἀχθοφόρον οἰκειότατα καὶ ἀπόδειξις ὅτι ζῶσι τόσοι χριστιανοὶ ὑπάλληλοι εἰς ἑβραϊκὰ καταστήματα, οὐχὶ *πιεζόμενοι*, ἀλλὰ ἀναγεννώμενοι καὶ εὐλογοῦντες τοὺς Ἑβραίους. Ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη τῶν Ἑβραίων ἐμπόρων τιμᾷ αὐτοὺς καὶ διαιωνίζουν τὴν ἐπιρροήν των. Οἱ Ραββῖνοι τῆς ἀρχαίας σχολῆς ἀμαθεῖς, ὡς οἱ ἡμέτεροι, φέρουν τὸν ζόρον εἰς τὴν ψυχήν των.

Φανατικοὶ εἰς τὰς παραδόσεις των κρατοῦσι σφικτὰ τοὐκρίκους τῆς θρησκείας καὶ οὐαὶ εἰς τὸν τολμήσοντα πανδῆμως νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ φρόνημά του. Δὲν δύναται λεμβοῦχος ἢ ἀχθοφόρος νὰ πορευθῇ εἰς ἐργασίαν πρὶν πρῶτον προσευχηθῇ εἰς τὸν ναόν· ἰδίως δὲ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οἱ ἀχθοφόροι παύουσι τὰς ἐργασίας των, ἵστανται ἐν γραμμῇ προσευχόμενοι μεγαλοφώνως, ἔχοντες ἐστραμμένας τὰς κεφαλάς των πρὸς τὴν Ἱεροσαλὴμ. Πόσον καταγνωκτικαὶ εἶνε αἱ προσευχαὶ εἰς ἀνοικτὸν ὁρίζοντα θαλάσσης, ἔχων ἀπέναντί σου τὸν σάλον τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Λέγουν ὅτι κατ' οἶκον προσεύχονται καὶ τὰ κοράσια καθώς καὶ οἱ ἄνδρες ἐν σώματι ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ ὅτι ἡ μελῳδία των εἶνε ὀπωσοῦν γλυκεῖα. Ἡ λύρα τοῦ Δαυὶδ καὶ οἱ ἔρωτες τοῦ Σολομῶντος δὲν ἀπόλλυνται, καὶ τίς οἶδεν ἂν μίαν ἡμέραν καὶ οἱ Ἑβραῖοι δὲν σωθῶσιν ἐκ τῶν προληπτικῶν δεσμῶν καὶ συγχρωτισθῶσι καὶ αὐτοί.

Ὡς ὑπάλληλοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰσὶ πολλοὶ καὶ ἔνιοι ἐνεγράφησαν καὶ ἐκ καλῶν οἰκογενειῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐκπαιδεύονται πρακτικῶς, μορφοῦνται κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ σύρουσιν τὴν σπάθην εἰς τὸ ἐπίπονον ἀστυνομικὸν ἔργον. Οἱ μεγαλέμποροι Ἰουδαῖοι ἄρχουσι τῆς ἀγορᾶς· αἱ παρακαταθῆκαι τῶν ἐμπορευμάτων κρατοῦσιν μεσηστίους τοὺς λοιποὺς ἐμπόρους οἵτινες δὲν τολμῶσι νὰ συναγωνισθῶσιν. Ἄπειρα καὶ ἀπίστευτα εἶναι τὰ τεχνάσματα τῶν Ἰουδαίων ἐμπόρων, πολλάκις δὲ ἔδωκαν μαθήματα εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ χρηματιστάς. Ἔχουσι καὶ δύο ἰατροὺς ἀπολαύοντας πολλὴς ὑπαλήψεως.

Ἀνακεφαλαίωσις. Ἡ εὐημερία τῶν Ἑβραίων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 21· ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῆς Θεσσαλίας μετηνάστευσεν ἐνταῦθα, σύρουσα καὶ τὸν πλοῦτον μαζὶ, ὃν ἔκτοτε ηὔξησεν μυθωδῶς. Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ εἰσέτι σωζόμενα λείψανα, ἀρχαίων τάφων μὲ τὰς μεγάλας ἐκείνας ἐπι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 549)

Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν παρετήρει τὸ ἐκκρεμὲς, ἀναμένων ἀνυπομόνως· ὡσαύτως καὶ ὁ ὑπηρέτης.

Ὁ κώδων ἤχησεν.

— Ἰδοὺ ὁ πρῶτος, ἐψιθύρισεν ὁ κ. Λαγγὰρδ ἐγειρόμενος, εἶναι ὁ γέρων.

Τῆς θύρας τοῦ θαλάμου ἀνοιχθείσης, ὁ ὑπηρέτης παρουσιασθεὶς ἀνήγγειλε:

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Βαιγιάν.

Ὁ ἀρχαῖος δραγόνος εἶχε πολὺ γηράσει· ἡ θλίψις ἦτο ἐζωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου του· ὁ πώγων καὶ ἡ κόμη του ἐλευκάνθησαν.

Ἐνεφανίσθη φορῶν τὴν ὁδοιπορικὴν ἐνδυμασίαν του κατασκονισμένην, κρατῶν τὸν ὁδοιπορικὸν σάκκον. Ἔτεινεν εἰς τὸν κ. Λαγγὰρδ ἐγκαρδίως τὴν χεῖρά του.

— Ὄχι, ὄχι, εἶπε ζωηρῶς οὗτος, δὲν ὑποδέχομαι οὕτω τοὺς ἀγαθούς μου φίλους.

Ἐναγκαλισθεὶς δὲ τὸν γέροντα, ἠσπάσθη τὰς δύο παρειάς του.

Ὁ Ἰάκωβος Βαιγιὰν μόλις ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα· δὲν περιέμενε βεβαίως παρομοίαν ὑποδοχήν.

— Αἰσχύνομαι, εἶπε, παρουσιαζόμενος οὕτως, ἀλλ' ὑπήκουσα, κύριε, εἰς τὴν πρόσκλησίν σας καὶ ἔρχομαι ἐνταῦθα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν σταθμόν.

— Θὰ ὑπάγητε νὰ ἀλλάξητε ἐνδυμασίαν καὶ μετὰ εἴκοσι λεπτὰ θὰ καθίσωμεν στὸ τραπέζι. Φερμῖνε, προσέθετο, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ὑπηρέτην, ἀναμένοντα τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του, λάβετε τὸν σάκκον τοῦ κ. Βαιγιὰν καὶ προσέξατε νὰ μὴ λείψῃ τίποτε.

Ὁ γέρων ἠκολούθησε τὸν θαλαμηπόλον.

Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας παρῆλθεν· ἐκ νέου ὁ κώδων ἤχησεν, ὁ δὲ Φερμῖνος ἀνήγγειλε:

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Γρανδέν.

Ὁ νέος λοχαγὸς τῶν οὐσσάρων, ἐνδεδυμένος ὡς ἀστὸς καὶ ἔχων τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν ἐπὶ τῆς κομβιοθήκης τοῦ ἐπενδύτου του εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον.

— Φίλε μου, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ ἤνοιξεν αὐτῷ τὰς ἀγκάλας.

— Μὲ προσεκαλέσετε εἰπόντες: τὴν δεῖνα ἡμέραν, τὴν δεῖνα ὥραν ἔλθετε παρ' ἐμοί, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος διὰ φωνῆς συγκεκινημένης· ἰδοὺ ἐγώ. Ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ; διατάξατε, φίλε μου, πάτερ μου, εἶμαι ἕτοιμος. Δύναμαι ἄρά γε νὰ πράξω τι ὑπὲρ ὑμῶν;

Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἐμειδίασεν ἐπιχαρίτως·

— Ἀγαπητέ μοι Ἰάκωβε, ἀπήντησεν, τίποτε δὲν ἔχω νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς σήμερον· ἀλλ' ἔχε ὑπομονὴν, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα. Σᾶς προσεκάλεσα, διότι εἶχον ἀνάγκην νὰ σᾶς ἴδω, καὶ ὅπως λάβω τὴν εὐχαριστησιν ταύτην, ἔγεινα αἴτιος νὰ διανύσητε εἴκοσι λεύγας.

— Σιδηροδρομικῶς· διὰ σᾶς δύναμαι πεζὸς νὰ μεταβῶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου.

— Τὸ ἠξεύρω. Ἔπειτα δὲ, Ἰάκωβε, σᾶς ἐπιφυλάσσω ἔκπληξίν τινα.

— Ἔκπληξιν;

— Παρατηρήσατε.

Τῆς θύρας ἀνοιχθείσης, ὁ ἀξιωματικὸς ἐστράφη ζωηρῶς καὶ ἐξέβαλεν ἐπιφώνησιν χαρᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπήντησεν ἄλλη ἐπιφώνησις οὐχ ἧττον χαρωπή.

Καὶ ὁ ἀνάδοχος καὶ ὁ βαπτιστικὸς ἐνηγκαλίσθησαν.

— Δύο δυστυχεῖς ἔχοντες ἀνάγκην παρηγορίας· εἰς τί πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ εὐτυχία; ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Ἡ φωνὴ τοῦ Φερμίνου ἠκούσθη.

— Τὸ γεῦμα ἕτοιμον.

— Εἰς τὴν τράπεζαν, φίλοι μου, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Καὶ ἐνῷ μετέβαινον εἰς τὸ ἑστιατόριον, ὁ γέρων καὶ ὁ νεανίας ἀντήλλαξαν ταχέως, χαμηλοφώνως τοὺς ἑπομένους λόγους:

— Γνωρίζεις διατί εἴμεθα ἐδῶ;

— Δὲν ἠξεύρω τίποτε.

— Τί σημαίνει αὐτό; Μάτην ζητῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω.

— Ἡ ἔκπληξίς μου εἶναι οὐχ ἧττον μεγάλη.

— Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἔχει βεβαίως κάτι νὰ μᾶς εἴπῃ.

— Τοῦτο δὲν εἶνε ἀμφίβολον.

— Ἀλλὰ τί;

— Ἀναμένωμεν.

— Εἶνε παράδοξον!

Ὀλίγον συνωμίλησαν κατὰ τὸ γεῦμα. Οἱ συνδαιτυμόνες τοῦ κ. Λαγγὰρδ εἶχον μεγάλην ὄρεξιν· αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐγευμάτισε κάλλιον τοῦ συνήθους. Ὅλα τὰ παρατεθέντα φαγητὰ ἦσαν ἐξαίρετα. Πραγματικῶς ἡ μάγειρος διεκρίθη. Ἔπιον οἴνους ἡδυτάτους.

Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν οἱ συνδαιτυμόνες πρὸς ἀλλήλους ἐφαίνοντο ὡσεὶ λέγοντες: Δὲν σᾶς εἶπε τίποτε; Ἅμα ὁ κύριος Λαγγὰρδ ἀπήγγελλε λέξιν τινα, προσήλωναν τὴν ἀκοήν ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἀναμενομένη ἀνακοίνωσις ἔμελλε νὰ γίνῃ. Ἀλ' ὁ ἑστιάτωρ ὅστις ἄλλως ὡμίλει ὀλίγα, οὐδὲν ἔλεγεν, ἐξ οὗ νὰ δυνηθῇ τις νὰ μαντεύσῃ διὰ τί προσεκάλεσε τὸν Ἰάκωβον Βαιγιὰν ἐκ Μαρέιλ καὶ τὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν ἐκ τῆς πόλεως ὅπου ἐρρούρει.

γραφάς, ἐν αἷς ἐκφράζουσι τὴν ὀδύνην, διότι θνήσκουσι μακρὰν τῆς Ἱερουσαλὴμ, οἱ πελώριοι οἶκοι ἐν ἐρημώδει νῦν καταστάσει εὑρισκόμενοι καὶ τέλος αἱ μετὰ τοῦ νομισματοκοπείου τῆς Βιέννης ἀνταλλαγαὶ μαρτυροῦσιν ὁποία ἦτον τότε ἡ δύναμις καὶ ἡ συνάφεια τῶν Ἰουδαίων τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῶν *ὁρδῶν πρὶν* τοῦ 21. Ἔκτοτε ἡ Θεσσαλία ἀπώλεσε τὴν ἐμπορικὴν δύναμιν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐγκαταλείψαντες οἴκους, τὰ *πάντα*, καθότι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21 καὶ ἄλλα τινὰ γεγονότα τραγικὰ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς καταστροφῆς τῶν Ἀμπελακίων μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἔμειναν ἀμέτοχοι. Ἀλλ' ἄλλοτε περὶ τούτου.

Περιπλανώμενος

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΥΡΓΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 5 Ἰουλίου 1883.

Δὲν δύναταί τις ἢ νὰ συγχαρῇ τοὺς δημότας Λετρίνων ἐπὶ τῇ περιφανεῖ νίκῃ, ἣν κατήγαγον κατὰ συστήματος ἀκατανομάστου. Δὲν δύναταί τις νὰ μὴ θαυμάσῃ τὸν ἄπειρον ἐνθουσιασμὸν αὐτῶν, τὴν ἄμετρον χαρὰν, ἣν ἐπὶ τούτῳ δεικνύουσιν. Ἅπασα ἡ πόλις, ὁ δῆμος ὅλος πανηγυρίζει· ἐπιφαίνεται ἀπανταχοῦ ἐκδήλωσις αἰσθήματος ἀρρήτου. Διατί; Ὅταν ὁ λαὸς πανηγυρίζῃ, ἐνθουσιᾷ, ἀγάλλεται, σκιρτᾷ ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι, δῆλόν ἐστι, ὅτι οἱ πόθοι αὐτοῦ ἐπληρώθησαν. Ἐπὶ εἰκοσαετίαν πλάνην οἰκτρὰν ἐπλανᾶτο, ἐγείρων μέγαρα, ἀψῖδας θριαμβευτικὰς, καὶ διὰ ἐνδείξεων συμπαθειῶν πλείστων, πανελλήνιον δόξαν, μυστηριώδη πλοῦτον προσκομίζων εἰς ἡγήτορας, πᾶν ἄλλο διανοηθέντας ἢ τοὺς δοτῆρας τῶν ἀγαθῶν τούτων νὰ ὑπηρετήσωσιν. Ἠπατήθη ὁ λαὸς, ἐπλανήθη. Ἀνένηψε δὲ ἐπὶ τέλους, ἦρε τὸ παραπέτασμα τῆς παιζομένης σκηνῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ παρεστάθη ἐν ὅλῃ τῇ γυμνότητί του τὸ σύστημα. Οὔτε αἱ θωπεῖαι, οὔτε τὸ ἀφειδῶς σπαταληθὲν χρῆμα ἐπήρκεσαν νὰ σταματήσωσι τὸν ἀκατάσχετον ροῦν τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ ἐμποιχθέντος λαοῦ. Ἡ πρίτη Ἰουλίου ἦν ἡ ἡμέρα τοῦ θριάμβου. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Δῆμος πανηγυρίζει ἀκράτητος, ἐνθουσιώδης, ὑπερήφανος. Ἰδοὺ παραδείγματα διὰ τοὺς ἐπιγιγνομένους! Ἰδοὺ μαθήματα διδακτικὰ διὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, ἅπερ πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει, ἵνα μὴ εἰς ὁμοίαν τύχην περιπίπτωσιν! Ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀγαθότητί του ἀπατᾶται. Ἀλλὰ κατανοῶν τοῦτο, ἀνίσταται, ἀνορθοῦται, ἐκδικεῖται. Τὸν λαὸν ἐὰν δὲν δύνασαι νὰ τὸν ταπεινώσῃς μὴ τὸν ἐμπαίζῃς. Εἶνε θηρίον ἄγριον, ὅταν πεισθῇ ὅτι ἐμπαίζεται. Τοῦτο διδάσκει ἡ ἱστορία.

Ἐν τῷ μέσῳ ὅμως τῆς γενικῆς ταύτης χαρᾶς, σκέψις τις εἰς ἅπαντας κυκλοφορεῖ. Λέξεις τινὲς ὑπεκφεύγουσι τὰ χείλη ἡμῶν: «Θὰ δικαιωθῶμεν; θὰ ἱκανοποιηθῶμεν;» Ναὶ, φίλταροι Λετρίνιοι. Τὸ πιστεύω. Διότι τὸ παρὸν μάθημα ἔσται ἱκανὸν παράδειγμα διὰ τὸν ἐκλεχθέντα ἡγήτορα τοῦ Δήμου Ἰ. Κρεστενίτην. Εἶνε νέος· ἔχει φιλοτιμίαν· θὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ Δήμου. Ἂν ὅμως εἴμαρτο νὰ βαδίσῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, τότε σεῖς πάλιν κυρίαρχοι δύνασθε νὰ τὸν τιμωρήσητε. Ὁ ποιητής σας, τοῦ ὁποίου τὴν ὀρφανὴν κάλπην, ἡ πόλις τοῦ Πύργου καὶ ἰδίως ἡ νεολαία ὑιοθέτησε, καὶ τοσοῦτα δείγματα ἀγάπης καὶ τιμῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐδήλωσε, καὶ δι' ἅπερ ὁμολογεῖ ἡμῖν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην, θὰ ἵσταται φρουρὸς ἄγρυπνος μὲ τὴν φαρέτραν, ὅπως διὰ τῶν βελῶν κτυπήσῃ πᾶσαν παρεκτροπήν. Τρέφει ὅμως τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ νεαρὸς Κρεστενίτης θὰ σταθῇ ὑπεράνω πάσης ἰδιοτελείας, παντὸς φατριασμοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐχαιρέτισεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας.

— Θὰ μᾶς εἴπῃ κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, διελογίζοντο, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔκπληκτοι.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ κ. Λαγγὰρδ δὲν ὑπῆρξεν οὐχ ἧττον μεταδοτικός.

— Τοῦτο θὰ γίνῃ βεβαίως κατὰ τὸν καφέν.

Ὁ ὑπηρέτης προσέφερε τὸν καφέν. Ἀλλ' ὁ κ. Λαγγὰρδ πάντοτε ἐσιώπα. Προσέφερε σιγάρα· ὁ νεανίας ἔλαβεν ἕν, ὁ Ἰάκωβος Βαιγιὰν δὲν ἐκάπνιζε.

— Τώρα εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ, εἰ δὲ μὴ ποτὲ, διελογίσθη ὁ γέρων.

Ὁ λοχαγὸς δὲν ἤξευρε καὶ αὐτὸς τί νὰ σκεφθῇ. Διερώτα τὸν κ. Λαγγὰρδ διὰ τοῦ βλέμματος καὶ ἐφαίνετο λέγων αὐτῷ: ἔχετε ἀποκάλυψίν τινα νὰ μᾶς κάμετε, τὸ γνωρίζομεν, διὰ τί δὲν ὁμιλεῖτε; τί ἀναμένετε;

Τοῦτο δὲν διέφυγε τὸν κ. Λαγγὰρδ, οὔτε ἡ πρὸ ὀλίγου ἔκπληξις τῶν συνδαιτυμόνων του καὶ τὰ ἀνταλλαγέντα βλέμματά των, ἀλλ' ἐφαίνετο ὅτι δὲν κατελάμβανε τίποτε. Ἀναμφιβόλως δὲν ἐθεώρει τὴν στιγμὴν πρόσφορον ἵνα ἐξηγηθῇ.

Καπνίσας τὸ σιγάρον του ἠγέρθη.

Σήμερον, εἶπε, καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἀνήκετε εἰς ἐμὲ ἀμφότεροι. Αὔριον θὰ σᾶς ἀφήσω ἐλευθέρους καὶ θὰ δυνηθῆτε νὰ συνδιαλλεχθῆτε, διότι μέλλετε καὶ ἔχετε πολλὰ νὰ εἴπητε. Ἀλλὰ προλείται νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν μετὰ μεσημβρίαν χρόνον. Ἴδωμεν λοιπὸν, τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν;

— Ὅ,τι εὐαρεστεῖσθε, ἀπήντησεν ὁ λοχαγός.

Ὁ κ. Λαγγὰρδ ἐσκέρθη πρὸς στιγμήν.

— Κύριε Βαιγιὰν, γνωρίζετε τὸν κῆπον τῆς ἐγκλιματίσεως!

— Ὄχι, κύριε.

— Ἰδοὺ λοιπὸν τί σᾶς προτείνω, φίλοι μου· μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν κῆπον τοῦτον καὶ μετὰ ταῦτα περίπατον πέριξ τῶν λιμνῶν καὶ εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς δενδροστοιχίας τοῦ δάσους τῆς Βολωνίας.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ὑπεκλίθησαν σιωπηλῶς.

— Δὲν ἐρρόντισα ἀκόμη περὶ σταύλου, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγὰρδ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν διατηρῶ καὶ ἡνίοχον. Ἔχω ἁπλούστατα μέτριόν τι ὄχημα, ὅπερ ἐνοικιάζω κατὰ μῆνα. Τὸ ὄχημα τοῦτο σᾶς ἀναμένει κύριοι· καὶ δυνάμεθα ν' ἀναχωρήσωμεν.

— Λοιπόν; εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Βαιγιὰν εἰς τὸ οὖς τοῦ βαπτιστικοῦ του, ἐνῷ κατήρχοντο τὴν κλίμακα, ὄπισθεν τοῦ ξενίζοντος αὐτούς.

— Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον παράδοξον.

— Δὲν σᾶς προσεκάλεσε βεβαίως εἰς τὸν οἶκόν του, χάριν μόνον εὐχαριστήσεως, ἐμὲ μάλιστα, ἐκ τοσούτῳ μακρᾶς ἀποστάσεως.

— Βεβαίως καὶ ἐγὼ κάμνω διαφόρους ὑποθέσεις.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πανδήμου χαρᾶς, δὲν ἠδύνατο, φίλε συντάκτα, καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς νὰ μὴ συγκινηθῇ καὶ ἐκδηλώσῃ καὶ οὗτος τὴν εὐχαρίστησίν του ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Λετρίνων, ὅπερ πρὸ καιροῦ προέβλεπεν, εὐχόμενος νὰ μὴ διαψευσθῇ ἐν ταῖς προσδοκίαις αὐτοῦ, καὶ ζητεῖ συγγνώμην ἐὰν δεν δύναται νὰ περιγράψῃ τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῆς. Μία δὲ τῶν ἀπείρων ἐνδείξεων τῆς χαρᾶς τοῦ λαοῦ, ἣν ἡ χθεσινὴ ἑσπέρα, καθ' ἣν, ἅπασα σχεδὸν ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη, τὰ δὲ βεγγαλικὰ φῶτα ἀπὸ ἀποστάσεως ὡρῶν διεκρίνοντο. Ἐν ὀλίγαις λέξεσι ἡ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων τοῦ τόπου εἶνε τοιαύτη, ὥστε πᾶσα περιγραφὴ αὐτῆς ἀποβαίνει δυσχερής.

Πρῶτος Δημαρχικὸς Πάρεδρος ἐξελέχθη ὁ ἀγαπητὸς τῷ λαῷ Κωνσταντῖνος Ζαριφόπουλος.

Ὡς προέγραφον ὑμῖν αἱ σταφιδάμπελοι δὲν εἶνε εἰς εὐάρεστον κατάστασιν. Αἱ σταφυλαὶ δὲν ἀνεπτύχθησαν, ἡ ὡρίμανσις βραδύνει, ὁ δὲ ἀφόρητος καύτων εἴς τινα μέρη ἐπέφερε βλάβην.

Ἤλεῖος

ΚΑΘΑΡΣΙΣ - ΕΚΛΟΓΑΙ

Κέρκυρα, 2 Ἰουλίου.

Τὰ κατὰ τῶν ἀπειλῶν τῆς χολέρας μέτρα καὶ τὰ ἐκλογικὰ εἶνε τὰ δύο σημεῖα, περὶ ἃ στρέφεται ἐνταῦθα ἡ δημοσία καὶ ἰδιωτέρα προσοχὴ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον. *Καθάρσεις* καὶ *ἐκφυγαὶ* τείνουσιν ἐκ παραλλήλου, *λοιμοκαθαρτήριον* καὶ *ἐκλογικὰ τμήματα* μερίζονται τὴν δόξαν τοῦ ἐπικαίρου καὶ ἀπολοιμαίνουσι.... Τὸ *παλάτι* καὶ ἡ παρουσία τῶν βασιλέων ἔλαβον δευτερεύουσαν θέσιν, καὶ τὸ βράδυ ἐκλείπουσιν ἐκ τῆς σκηνῆς. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἀπόψε τὴν 10ην ἀπέρχεται, *ἐσημείωσε* δὲ καθ' ἣν ὥραν σοὶ γράφω καὶ θὰ εἰσέλθῃ πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς θαλαμηγοῦ ὁ ἀγγλικὸς στόλος. Περὶ τούτων λοιπὸν τὴν Δευτέραν, σήμερον *χολέρα* καὶ *ἐκλογαί*.

Περὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου ὤφειλον νὰ σημειώσω ὅτι ἀνεπτύχθη ἀρκετὴ καὶ ἀξιέπαινος δραστηριότης ἐκ μέρους τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν. Ἅμα τοῖς πρώταις εἰδήσεσι περὶ χολέρας ἡτοιμάσθη τὸ λοιμοκαθαρτήριον, διετάχθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἐπισκευαὶ καὶ ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἐργάται ἵνα τὸ καταστήσωσιν ὅσον οἷόν τε ἀξιοπρεπὲς καὶ ἄνετον. Περὶ τῆς κατασκευῆς του θὰ σοὶ γράψω λεπτομερῶς ἐν ἑπομένῃ μου. Τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἐπροτάθη καὶ διωρίσθη ἄνευ οὐδεμιᾶς κομματικῆς ὀπισθοβουλίας μόλις δὲ δύο τὰ πρῶτα πρόσωπα αὐτοῦ ὁ ἐπιστάτης καὶ ἀρχιφύλαξ ἐθεωρήθησαν ἔνοχοι μικρᾶς ἀμελείας, ἀμέσως ἀπελύθησαν. Ἡ ἀμέλειά των δὲ ἦτο ἡ ἑξῆς: πρὶν ἢ δοθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔληξεν ὁ χρόνος τῆς καθάρσεως συνεκοινώνησαν μετά τινων καθαριζομένων. Ἀμέσως δὲ οὐ μόνον ἀπελύθησαν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ τεσσαράκοντα ἐργάται μεθ' ὧν ἐπίσης ἐκοινώνησαν ἐθεωρήθησαν ὡς ἀκάθαρτοι καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ κάθαρσιν. Τὸ ὑπουργεῖον ὄχι μόνον δὲν ἔπαυσε δι' ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφικῶν διαταγῶν νὰ ὑποδείξῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, ἀλλὰ καὶ δὶς ἐν ἐκτάσει ὁ ὑπουργὸς μετὰ τοῦ Νομάρχου ἦλθεν εἰς συνεννόησιν διὰ τοῦ καλωδίου. Τὸ ἀγγελθὲν ἐξ Ἀλεξανδρείας «Ἀθῆναι» μετὰ 100 περίπου προσφύγων κατέπλευσεν ἀπὸ τῆς προχθές· δὲν ἐδόθη πλήρης συαίνεσις ἵνα οἱ ἐν αὐτῷ κάμωσι τὴν κάθαρσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἅπαντες. Ἐδιχογνώμησαν δὲ καὶ οἱ ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μὲν ἐξῆλθον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, οἱ δὲ ζητοῦν νὰ ἀναχωρήσουν εἰς Τεργέστην, ἐκεῖνοι δὲ θὰ μένουν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ κάθαρσιν πλοίοις ἐπικρατεῖ ἄκρα ὑγεία. Τὸ χθὲς καταπλεῦσαν τακτικὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀτμόπλοιον εὐτυχῶς δὲν ἀπεβί-

---

— Θὰ ἐξηγηθῇ τέλος πάντων.

Κατέλαβον θέσιν ἐν τῇ ἁμάξῃ, ἥτις καὶ ἀνεχώρησεν. Ἅμα ἔθασεν εἰς τὸν κῆπον, ὁ κ. Λαγγὰρδ ἔδειξεν εἰσιτήριον, καὶ τὸ ὄχημα εἰσελθὸν ἔστη πλησίον τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν μικρῶν περιφραγμάτων τῶν προωρισμένων διὰ τοὺς σκύλους.

Οἱ ἐν τῷ ὀχήματι κατῆλθον.

— Ἀγαπῶ πολὺ τοὺς σκύλους, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ· ὁ σκύλος εἶναι ὁ καλλίτερος φίλος, εἶπεν ὁ Βυφφών· ὁ περιφανὴς φυσιολόγος δὲν σᾶς ἐγνώρισε, ἀγαπητέ μοι Ἰάκωβε, προσέθετο, μειδιῶν ἐπιχαρίτως. Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα μεγαλοπρεπεῖς σκύλοι ὅλων τῶν εἰδῶν, τῶν ἀναστημάτων καὶ φυλῶν, ἀπὸ τὸ οὐλότριχον κυνίδιον τῆς Μελίτης καὶ τοῦ ἄλκου, σκύλου τῆς Ἀμερικῆς, οἵτινές εἰσιν οἱ μικρότατοι τῆς κυνικῆς φυλῆς, μέχρι τῆς Νέας Γῆς καὶ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἰσχυροτέρων ὀρεινῶν κυνῶν.—Ἔλθετε, ἂς ὑπάγωμεν νὰ περιέλθωμεν τὰ κιγκλιδωτὰ ταῦτα περιφράγματα.

Προσέξατε, εἶναι ὁ κύων τῶν Ἐσκιμόων καὶ ὁ δίγγος τῆς Νέας Ὁλλανδίας· οὗτος εἶναι ὁ κύων τῆς Σιβηρίας. Ἰδοὺ ὁ κύων τοῦ ὄρους τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου, ὁ κύων τῶν Πυρηναίων, ὁ κύων τοῦ Βρί· μεγαλοπρεπεῖς εἰσὶν οὗτοι οἱ λαγωνικοί, ὁ μέγας λαγωνικός, ὁ λαγωνικὸς τῆς Σκωτίας, ὁ τῆς Ἰρλανδίας, ὁ τῆς Ρωσσίας. Παρατηρήσατε τὸν μολοσσὸν τοῦτον, τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ζῶον· εἶναι δανικός. Παρέλθωμεν, οἱ ποιμενικοὶ οὗτοι κύνες εἶναι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Σκωτίας.

Γνωρίζετε τοὺς φύλακας τῶν σπητιῶν μας, ἰδοὺ μία ὡραία αὐτῶν συλλογή.

Τώρα ἐλθωμεν εἰς τοὺς μικροὺς κύνας, εἰς τὰ διάφορα εἴδη τῶν οὐλοτρίχων, τῶν κυνῶν, οἵτινές εἰσι κατοικίδιοι. Οὗτος, ὅστις περιμένει νὰ ρίψω αὐτῷ τεμάχιον ἄρτου, εἶναι ὁ μικρὸς οὐλοθριξ· ἰδοὺ ὁ ἱσπανικὸς ἐρυθρόστικτος, τὸ κυνίδιον μετὰ τῶν μακρῶν ἠνωρθωμένων τριχῶν του, ὁ μελανόθριξ, ὁ κυνολέων.

— Ὦ! εἶπεν ἄφνης ὁ Ἰάκωβος Γρανδέν.

— Τί ἔχετε; ἠρώτησεν ὁ κ. Λαγγὰρδ μετὰ τινος ἀνησυχίας.

— Οὐδέν. Κάτι μ' ἐξέπληξε.

Καὶ ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν.

— Ἀνάδοχε, βλέπετε;

— Μάλιστα, βλέπω ὡραῖα κυνίδια.

— Ἀλλ' ἐκεῖνο, εἴδατε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πλησιάζει τὸ κιγκλιδωτὸν περίφραγμα;

— Ἀ! πῶς ὁμοιάζει τὴν δυστυχῆ Φιντέλη;

— Δὲν ὁμοιάζει; Σὰν δύο κόμπους νεροῦ.

— Τὸ αὐτὸ ἀνάστημα, ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, τὸ αὐτὸ βλέμμα, τὸ ἴδιον σχῆμα, τὰ αὐτὰ πύρινα στίγματα εἰς τοὺς πόδας, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰς τὸ ρύγχος.

(ἀκολουθεῖ).

βασε κανένα ἐπιβάτην· οἱ ἐν αὐτῷ ἐπροτίμησαν νὰ διευθυθοῦν εἰς Τεργέστην ὅπου ὑφίστανται δεκαήμερον μόνον κάθαρσιν.

Τὰ ἐκλογικὰ κατ' ἀρχὰς ἔδειξαν κάποιαν ζωηρότητα καί τινα ἐκτροχιασμόν, ἀνυνείθιστον διὰ τὴν Κέρκυραν· εὐτυχῶς ὅμως ἐπανῆλθον εἰς τὴν τροχιάν των, ὡς ἐκ τῶν ληφθέντων αὐστηρῶν καὶ ἀμετακλήτων μέτρων ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς συνέτεως τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων. Ὡς ἴσως γινώσκεις, δύο εἶναι οἱ ὑποψήφιοι· ὁ νῦν Δήμαρχος Θεοτόκης καὶ ὁ Α. Παπαδάτος. Ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι καὶ ἀμφότερα τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη διεξεζήτησαν καὶ διεκδικοῦσι φιλίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργικότητα, διὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπηγγείλατο καὶ ἐτήρησεν ἄκραν οὐδετερότητα. Ὑποστηρικταὶ τοῦ μὲν εἶναι ὁ ὑπουργικὸς βουλευτὴς κ. Βασιλάκης, τοῦ δὲ ὁ πρώην βουλευτὴς καὶ ἐκ τῶν θερμῶν φίλων τοῦ κυβερνῶντος κόμματος κ. Πολυλᾶς, Τὸν πρῶτον ὑποψήφιον συνδράμουν καὶ οἱ λοιποὶ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας, διὰ τοῦ δευτέρου ἀγωνίζεται κατ' αὐτῶν κυρίως ὁ Πολυλᾶς. Περὶ τὸν Θεοτόκην φαίνονται συνασπισμένα ὅλα τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς πόλεως τὸ πλεῖστον τῶν καθολικῶν, καὶ Ἰουδαίων. Περὶ τὸν ὑποψήφιον τοῦ Πολυλᾶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου φιλελευθέρου κόμματος ὡς ἀρχαίου ριζοσπαστικοῦ, τὸ ὁποῖον ἂν ὀλιγώστευσε κατὰ τὸν ἀριθμὸν δὲν ἠλαττώθη κατὰ τὴν ἰσχυρὰν σύνταξιν καὶ τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἀξιοτίμητον τῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων. Ὁ κ. Πολυλᾶς ἀγωνιζόμενος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ταύταις ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κόμματός του ἐπανεῦρε τὴν ἀποστολήν του, δὲν εἶναι ὅμως βέβαιον ἂν θὰ ἐπανεύρῃ τὴν νίκην. Ὁ ὑποψήφιός του δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ μεγάλας ἐπαγγελίας, ὁ δὲ ἀντίπαλος αὐτοῦ, κ. Θεοτόκης παρουσιάζει ὁμολογουμένως δείγματα φιλοκάλου καὶ τιμίας διοικήσεως κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν. Καὶ ἤρξατο μὲν εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις νὰ ἐπικρατῇ τοιοῦτο φιλόπολι πνεῦμα, δὲν πιστεύω ὅμως, εἰς τὴν Κέρκυραν ἂν καὶ προβάλληται, νὰ ἐπεκράτησεν, καὶ ἂν νικήσῃ, ὁ θοίαμβος θὰ εἶναι τῶν ἄλλων περὶ αὐτὸ στοιχείων, τὰ ὁποῖα ὑπέδειξα. Ὁ τηλέγραφος θὰ σᾶς ἀναγγείλῃ τὸ ἀποτέλεσμα, πρὶν ἡ φθάσῃ βεβαίως ἡ παροῦσά μου, διὸ δὲν ἐκτείνομαι· ἐπιφυλάσσομαι δὲ ἤ τι ἔκτακτον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ἢ πᾶν ἄλλο νεώτερον εἰς ἑπομένην μου.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Φοβερὴ φουρτοῦνα.—Τὴν παραμονὴν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων, ἐνῷ οἱ Παρίσιοι εἶχον ἤδη περατώσει τὸν ἑορτάσιμον καλλωπισμόν των, καὶ ἐπρόβαλλαν εἰς τὰ ὄμματα ἑκάστου καμαρωτοὶ καμαρωτοί, αἴφνης φοβερὰ θύελλα ἐπέσκηψε κατ' αὐτῶν. Πολλὰς ζημίας ἐπροξένησεν. Ἰδιαιτέρως ὑπέφεραν ἀπὸ τὴν μανίαν της τὰ σύμβολα τῆς ἑορτῆς, τὰ ἐμβλήματα, αἱ σημαῖαι, αἱ ἐξ ἀνθέων καὶ φύλλων στέφανοι, οἱ τεθειμένοι κατὰ τὰς διαφόρους συνοικίας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν. Πᾶσαι αἱ σειραὶ τῶν σημαιῶν, αἵτινες ἐν τῇ Νέᾳ Γεφύρᾳ ἐκόσμουν τοὺς ἱστοὺς, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἦτο καταστολισμένη ἡ γέφυρα, ἐκρημνίσθησαν εἰς τὸν Σηκουάναν. Τὰ φανάρια τῶν ὁδῶν κατετσακίσθησαν, ἄνθρωποι ἀναποδογυρίσθησαν, καὶ ἐφέροντο κυλιόμενοι ὑπὸ τῆς λαίλαπος. Ξύλινα ἰκριώματα κατέπεσαν· ἓν ἐξ αὐτῶν κατέρρευσεν ἐπὶ σκοπιᾶς φρουροῦ, καὶ τὴν συνέτριψεν: Εἰς τὰς πλατείας καὶ τοὺς κήπους ὑπερμεγέθη δένδρα ἐθραύσθησαν ἢ ἐξερριζώθησαν· αἱ βλάβαι τοῦ Βοτανικοῦ κήπου πρὸ πάντων εἶνε μεγάλαι. Μέγα δένδρον ἔπεσεν ἐπὶ ἁμάξης, καὶ κατεπλάκωσε τὸν ἁμαξηλάτην. Φοβερὰ ἐκινδύνευσαν καὶ τὰ διαπλέοντα τὸν ποταμὸν φορτηγὰ βαποράκια. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Παριτινοὶ τὰ ἔχασαν ἀπὸ τὸν πολὺν φόβον τους.

Διὰ τοὺς προληπτικοὺς τοιοῦτο σημεῖον τῶν καιρῶν κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς μεγίστης δημοκρατικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων, δὲν εἶνε βέβαια καλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν δημοκρατίαν των. Τίς οἶδεν ἂν τὰ κληρικὰ φύλλα δὲν εἶδον ἐν τῇ ἐκτάκτῳ ταύτῃ θυέλλῃ ἐπισειόμενον τὸν δάκτυλον τοῦ Κυρίου.

Λόγια Βίκτορος Οὐγγώ. — Ὅ,τι ἔβγῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Βίκτορος Οὐγγὼ ἀνήκει εἰς πάντας, ὄχι μόνον εἰς τοὺς Γάλλους. Δι' αὐτὸ παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰς ὀλίγας λέξεις, τὰς ὁποίας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οὐγγρων, τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθησαν μεγαλοπρεπῶς ἐν Παρισίοις, διὰ τελετῶν, γευμάτων, συναυλιῶν καὶ ποικίλων θεαμάτων, ἐλθοῦσα νὰ παραστῇ κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Γάλλων.

Οἱ Οὐγγροι παρουσιάσθησαν καὶ πρὸς τὸν γηραιὸν ἀθάνατον, ὅστις τοῖς εἶπεν: «Οὐγγροι, ἐπολεμήσατε, ὡς ἡμεῖς, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀληθείας, τοῦ πολιτισμοῦ. Ναί! διὰ πάσας τὰς ἐλευθερίας ἐσμέν· διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν ἐλευθερίαν τῆς πίστεως. τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐρεύνης. Ὁ αἰὼν οὗτος κατέκτησέ τινας ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ὁ ἐπελευσόμενος θὰ κατακτήσῃ πάσας, σᾶς ἐγγυῶμαι. Σᾶς χαιρετῶ λοιπόν, ὦ Οὐγγροι, ὡς ἀδελφούς· δι' ἐμὲ δὲν ὑπάρχουσι λαοί, δὲν ὑπάρχουσιν ὅρια· ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι μαχόμενοι ὑπὲρ ἐλευθερίας. Σᾶς εὐχαριστῶ. Ἀφίσατέ με νὰ πίω εἰς ὑγείαν σας, καὶ ἔλθετε νὰ πίωμεν μαζῆ.»

Φοβερὸν οὐρὰ ἠκολούθησε τοὺς λόγους του, αἱ δὲ παρευρεθεῖσαι Κυρίαι ἀπερχόμεναι ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ δρέψωσιν ἀπὸ τὸν κῆπόν του ἓν ἄνθος ἢ ἓν φύλλον πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιοι, 28 Ἰουλίου. Ὁ Κ. Λεσσὲψ προσεκάλεσεν εἰς Παρισίους τοὺς μηχανικοὺς τῆς σουεζείου διώρυχος, ἵν' ἄρξονται παρευθὺς τῶν προπαρασκευαστικῶν διὰ τὴν ὄρυξιν τῆς δευτέρας διώρυχος ἐργασιῶν.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον .... Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,10. Τουρκικὸν δάνειον 10,82. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 363. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25.30.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ

Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς **ἑκατὸν** ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει